

turpissima omnium adulatione circa caput *Neronis* scribebant : ΝΕΡΩΝ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΘΕΟΣ. NERO AUGUSTUS DEUS.

Unde sibi *Germanici* cognomen arrogaverit, hætenus quidem ne- XII.
mo me docuit : sed per Duces in illos pugnasse, qui fere semper movebantur, facile mihi persuadeo. Alias vero lego, bellum Britannicum infelicitè eum gessisse, sed Parthicum feliciter per Domitium Corbulonem, Judaicum item per Vespasianum : atque ab alterutro horum IMP. scribi videtur. Ubi merito animadvertas, quod Ill. *Spanhemius* notat, *Spanb. Tit. et si Imp. a devictis aliis omnibus gentibus cognomina reciperent Ger- II. p. 507.*
manici, Britannici, Parthici, Armeniaci, &c. a Judæis tamen victis, quod nimium essent contemti, nullum eorum *Judaicum* appellari se passum esse. *Patris Patriæ* elogium *Nero* primis annis, cum adhuc bonus esset, ætatem nimis juvenem causatus, neutiquam admisit : postea iniquissimus factus metu extorsit. Numos ejus in omni metallo ac modulo obvios *Pætarol* dicit : Græcos tamen magnos rariores. *PUB.* Quam undique mysteria latent : quam probe tu quævis minuta observas, *Tulli* venerande : nimirum ut ut tua demum industria meam provoces, & numos erudite tractare, ac inde me lumen historiæ accendere doceas. Amplius sane erudis exemplo quam lege : quod ut diu sic facere jucundissime velis, etiam atque etiam vehementer te oro.

DIALOGUS V.

De

Numis GALBAE, ac cæterorum ad
usque DOMITIANUM.

TULLIUS.

NOn jam annorum sed mensium Imp. numi tibi commonstrant, I.
Galbam videlicet, *Hispanici Exercitus Ducem*, *Othonem*, ac demum *Vitellium*, *Germaniæ Legionibus præfectum*. Ubi initio *Cl. rursus Harduini* sententiam obiter tibi insinuo, qua denuo ire contra torrentem audacter præsumsit, liberam, si posset, etiam sub Imp. Rempublicam evincere volens, senatui certe amplissimam in Augustos potestatem undique vindicans. Hunc poenituisse perpetui Imperatoris a se creati asseverat, ac proinde a cæde *Neronis* tribus supra dictis qua-
si

si Triumviris provincias esse partitum: sanxisse præterea, ut nemo deinceps Imperatorum ultra annos XIX. aut XX. potestatem in provinciis occidentis obtineret, quin cuius Augusto gerendæ supremæ potestatis tempus definiisse: quo demum elapso privati il cum degere, tum emori debuerint. Hæc opinatus, quandoquidem cum rei Romanæ Scriptoribus, ac universis veteribus Historicis, in gratiam redire se posse desperabat, Alexandri in morem nodum hunc Gordium totum hoc uno pugione dissolvit, ut scriberet, fabulatores eos omnes fuisse. Largius tamen a se, quam par erat, hæc quidem dicta perpendens, atque nimia in tot Eruditæ Dictatura se usum, fassus est publice, nimio se ingenio abreptum, quamque veterum scriptis tam penitus abrogaverat fidem, iterum permisit. Sux nihilominus sententiæ tenax, in numis, quorum unica nititur ope, tanta libertate est usus, ut suo ingenio, sua auctoritate, receptis hæctenus opinionibus nihil tribuens, ita demum eos exponat, ita intelligi velit, qualiter eos sibi favere animo præcepit. Antæum vero hunc novum in Herculis vicem III. Spanhemius aggressus, sat superque elisit. Ego porro idcirco te coram ista commemoro, optime Publi, ne novæ hujus sententiæ rumor ad te fortean aliquando perlatus, incauto tibi, solius novitatis illicio, fucum faciat, atque omnia mea, quæ apud te e communibus Eruditorum placitis differui hæctenus, atque deinceps etiam differam, in gratiam ficta existimes. Excute, per me licet, Harduinum atque Spanhemium, cum tantus in re Numaria olim fueris Apello, ut arbiter esse Virorum tam amplissimi nominis queas: donec iterum tirocinium ponas, extra orbem præcoci fiducia te nolim saltare.

II.

PUB. Sic tota errare via, ut in proverbio est, dii me nolint. Teneo. Galbæ numum apud me æreum magnum, ubi vultu prorsus senili, ac laurea cinctus comparet: sed literæ ejusdem memorantur. TULL. Nimirum ad nomina hæres: scribitur itaque. IMP.erator SER.gius SULP.icius. GALBA. CAES.ar. AUG.ustus. P.ont. M.ax. TRIBun. POT.esta.te. Concessum olim Julio fuisse, Imperatoris Prænomine uteretur, audisti D. II. Docet tamen III. Spanhemius, duos Julii Numos cognitos esse, eo vivente signatos (Goltzius plures pingit latinos æque ac græcos) & aliquot demum a morte illius, in quibus legas CAESAR IMPER. numero nullo adjecto: porro Oeconis, atque Biragii alii. Numi eidem fortè minus accuratè videntur, sic inscripti: IMP. CAESAR. In his porro

Spanh. I. c. omnibus vocem Imperator, sive prænominis locum habeat, sive cognominis, supremum semper fastigium innuere contendit: cum in cæteris numis, antiquo Reipublicæ more, diserte ubique legamus: IMP. III. IV. V. &c. ut bellicum imperium a Julio toties gestum, partasque tum re-

peti-

Spanh. T.
II. D. XII.
p. 405.
seq. &
alibi.

Tab. I.
N. VII.

Spanh. I. c.
p. 403.

petitas victorias intelligamus. Idem porro apparere similiter in numis *Augusti, Tiberii, Caii, Claudii, Neronis*, ulterius animadvertit, inde duo conficiens I. Vocem Imperator promiscue *prænomen*, aut *cognomen* fuisse. 2. Quoties ea sine numero ponitur, summam Imperii, i.e. Augustum, non bellicum imperium denotare. Quod postremum ego sic demum accipio, si mox sub initium *Legendæ* vox ea occurrat, sequente, vel omnino absente *Augusti* elogio, ut: IMP. CAES. VESPAS. AUG. vel, IMP. T.itus. CAES. AUG. five: T.itus. CAES. IMP. AUG.usti. F.ilius. &c. Dum vero vox *Imperator*, etiam numero nullo adjecto, sequitur nomen *Augusti*, primumque posteriora inter elogia occurrit, ut: Tiberius. CLAUDIUS CAESAR AUG. P. M. TR. P. IMP. &c. accipi eam non de Augusto, sed de bellico imperio cum victoriæ claritudine gesto omnino videtur. Si namque Victoria altera per IMP. ITER.um. tertia per IMP. III. &c. recte exprimatur, sane victoriam semel tantum partam, primamque, aut bellum feliciter susceptum, vox nuda IMP. commodum designabit, cum moris non fuerit, scribere IMP. I.um. Porro in tuo præsentī hoc Numo mox ab initio legis vocem IMP. Augusti utique imperii notam, simulque collige, quo pacto prærogativa soli *Julio* olim concessa, ut *Imperatoris* nteretur *prænomine*. in cæteros fluxerit Imperii Successores.

Post nomina deinde SER. SULP. GALBA. legis insuper voces CAES. AUG. *Caesaris* nomen esse gentile apud *Galbam* jam desit, qui neque e gente *Caesarum* ortus est, vel in eandem adoptione transisse alicubi legitur: quidquid *Cl. Hardvinus* hic somniet. *Caesares* tamen ipse, ac posteri, appellati sunt, quod nomen illud maximæ iam esset Autho- Appian. de ritatis, ac dignitatis. Idcirco *Appianus* hoc nomen CAESAR vocat No- Bell. Civ. men nunc imperans, imperio in secura sede constituto, ab AUGUSTO relicum L. IV. Luculenta vero est sapientissimi illius Imperatoris *Iustiniani* publica con- Iustinian. fessio: Qua de causa apud omnes terræ populos nominatissimum CAESARIS no- Imp. Præ- men est, & nos, pater omnes alias Imperatoriæ Majestatis notas, eo gloriamur. fat. Novell. Sed & de AUGUSTI nomine clarissime prædicabat *Alexander Severus* Imp. XXX. AUGUSTUS primus est Auctor Imperii, & in EJUS NOMEN omnes, velut Lamprid. quadam adoptione, aut jure hæreditario succedimus. in Alex.

Nihil jam in hoc Numo superesse, quod ultra desideres, reor, nisi *Galbæ* historiam. Erat e nobilissima Sulpitiorum familia, natus patre Servio Sulpicio, Imperator contra *Neronem* ab Hispanicis legionibus acclamatus. Annum ergo 73. agens. Romam venit, brevique conceptam de se expectationem sefellit. Prætorianos quippe milites, importunius ab eo flagitantes, ut in suo quemque munere confirmaret, atrocius castigavit, dum Hispanicas in eos legiones immitteret, ut Primo im- E. petu

III.

Ser. c. 10.

IV.

petu 7. millia cæderentur, in reliquos decimatio fieret, i. e. decimus quisque occideretur. Cum deinde Germanis quoque militibus donativa negaret, hi *Vitellium* Imperatorem salutarunt. Cui malo, remedium daturus *Galba*, adoptavit *Luc. Pisonem*: quod maximi beneficii genus *M. Salvius Otho*, qui *Galbæ* partes unice antea sustinens delati eidem imperii quodammodo Author fuit, in se ante omnes quidem conferendum maxime præstolabatur. Neglectum porro se videns, totus animo aversus est, adque castra se conferens, milites, multa pollicitatione inductos, in Urbem direxit, ut *Galbam* ferirent: quibus ille cervicem satis intrepide præbuit, mense imperii 7. Numi ejus in argento & ære vulgares, rariores in auro, græci rarissimi.

V.

PUB. Sanguine ergo ad solium grassatus est *Otho*, cujus venustissimum ego hic numum æreum magnum intueor, sane autem Paduanæ fabricæ certissimum specimen. *TULL.* Quanti putas hunc æneum tuum primæ magnitudinis *Othonem* genuinus si foret, Eruditi æstimarent? *Jobert. In. Doctiss. Joberti sententia inæstimabilis foret: qui & alibi ait, creditum str. II. p. m. olim esse, nullos demum Othonis numos æreos, qui genuini sint, existere, sed eorum nunc plures haberi, mediæ tamen omnes magnitudinis, Idem. Instr. XI. p. 335. e Græcia allatos. Aureis & argenteis, quamvis æque rari non sint, minus tamen etiam frequentes, par pretium minime statui. Otho porro, cui præterea M. Salvii nomina, e nobili Hetruriæ familia, Neronis quondam in schola impudenti gratissimus contubernalis, lethale in eundem odium concepit, rapta sibi conjuge Poppea. Supra porro narraui, Galbam ab eo in mortem impulsam, cum spe adoptionis excidisset: exinde vero imperium militum favore arripuit. Verumtamen altera die nuncium accipiens de Vitellii adventu, subito quidem exercitum ei obviam misit, 40. tamen millium stragem perpeffum. Quare Otho impendentia sibi mala pugione in se ipso prævenit, die imperii 95. Simulque hoc pacto cives reliquos servavit: quorum equidem sanguine imperium deinceps mercari se nolle, cum laude professus est. Legenda Numi cum brevis tum clara: IMP. OTHO CAESAR AUGUST. TR. IB. POT. ESTATE. f*

VI.

Tab. I. Qui in ordine sequitur, *Vitellius* quanta pinguedine est, vel olo hoc charactere præ omnibus spectabilis? *TULL.* sed & detestabilis pari-
Num. IX. ter. *Aulus* ei prænomen, quem *Nero* Germaniæ exercitibus, contemptus magis, quam meriti causa præposuit. Enormis erat proceritatis, atque ingluvie maxima: crudelitatis specimina vel in via jam præbuit, qua Urbem, more triumphantis, ob casum per suos *Othonis* exercitum, petebat. Cædibus innumeris sævit, nemini exorabilis; alias vero incredibili profusione epulas instruxit, sibi que ab aliis instrui voluit, eduliis e
remo-

remotissimis provinciis adveſtis, Moesiæ vero atque Pannoniæ, Judææ item ac Syriæ legionibus ad Vespasianum deficientibus desertus ac trepidans, revinctis post terga manibus, & laqueo in collum injecto, in forum attractus, minutissimis ferri ictibus, porci saginati speciem referens, conscius, indeque unco raptatus, ac Tiberi immerſus est, imperii mense circiter 10. ætat. a. 57. Chr. 69. Id sane dolendum, turpissimi hujus helluonis causa 50. ferre millia ante trucidata fuisse, cum sui ad Cremonam cum adventante *Vespasiano*, pugna supra hominum fidem accerrima, conflisſent.

PUB. Numuli mei argentei *Legenda* sic habet: *Aulus. VITELLUS GERM.anicus IMP.erator. AUG.ustus. P.ont. M.ax. TK.ibun. P.otest.* VII.
TULL. Recte sciscitaris: qua namque arrogantia *Galba* & *Otho* hoc nomen susceperunt, eadem, aut forte majori, *Vitellius* illud contempsit, ratus, aliena se gloria indigere. Ferunt tamen, rebus jam desperatis, a splendido hoc nomine præsidium, sed fero nimis ac frustra quæsisse. *Germanici* cognomen, quamvis non mereretur, accepit tamen, quia *Germaniæ* exercitibus præfuit: quorum etiam suffragio imperavit. Ejus numi argentei frequentes, aurei, sicut & ærei rari, græci rarissimi.

PUB. Ex aliquot *Vespasiani* numis, quos sive argenteos, sive æreos teneo, is, quem tibi pingere libuit, *Æs* magnum est, caputque senile, laurea decorum ostendit. VIII.
TULL. Nimirum in tanta numorum copia, qui *Vespasianum* omni in metallo moduloque præ se ferunt, hic rarior est, & instituto præſenti, ubi Titulos vestigamus, utraque sui facie, idcirco a me picta, per commodus. *Adversa* quippe Patrem, *Aversa* ambos ejusdem filios *Titum* ac *Domitianum* oculis tuis objicit. Causam ejus præmissa historia dicam. Vaga aliquot mensibus in *Galba*, *Othone*, atque *Vitellio* Romana majestas, tandem in *Flavia* Gente confedit, & aliquantum quiescere voluit. Fuit illa alias obscura omnemque fere claritudinem suam debet *Flav. Vespasiano* ex oppido *Reate*, *Tit* *Flavii Sabini*, & *Vespasie* *Polæ* filio, quem *Nero* *Syriæ* exercitibus ducem præposuit. Hoc in munere, quod strenuissime gessit, omnem *Judæam*, *Hierosolyma* tamen demta, & per pauculis Urbibus, subegit: inde promeritus, ut flagrante *Othonem* inter atque *Vitellium* de imperio contentione, ipse a militibus suis Imperator acclamaretur & *Augustus*: quorum deinde virtute contra *Vitellium* etiam obtinuit. Imperium optime administravit, sobrius, urbanus, moderatus, & effusi in bonas literas studii: sola avaritiæ labe notatur, ob tributa in res prope omnes imposita: quod equidem ille summa ararii inopia excusabat. Ventris profluvio ad extrema deductus, nihil dedit amicis momentibus, ut lecto decumbere vellet, sed reposuit: *Imperatorem stantem*
Tab. I.
Num. X.

mori oportere, Stetit proinde & animam egit An. æt. 69. imper. 10. Chr. 79. Jam *Adversæ* elogia recita.

IX. PUB. Sic lego: IMP.erator. CÆS.ar. VESPAS.ianus. AUG.ustus. P.ontif. M.axim. TR.ib. P.otest. P.at. P.atr. COS.ul, Ill.tium. CENSOR. Prolixa hæc sane encomia: in quorum tamen ultimo penitus nihil sum. TULL. *Censoriam* vero Potestatem, profecto amplam ac gravem, ignorare non debes. Originem ei dedit Servius Tullus, Romæ Rex ordine sextus, cives omnes compellens, ut jurejurando rem suam domesticam omnem demum faterentur: quo comperto populum in classes aliquot multasque centurias tribuit, quarum primam ditissimi omnium, postremam maxime inopes, cæteras reliqui, prout major apud eosdem aut minor foret peculii, servorum, jumentorum, agrorum &c. possessio, constituere. Ejusmodi census, quoniam is reipublicæ admodum sane intererat, a Regibus primum, deinde a Consulibus, sive Dictatoribus, diligenter est actus: donec A. U. C. 310. gemini *Censores* e Patriciis legerentur in quinquennium. Siquidem vero magistratus iste ardui erat immensusque laboris, annuus postea factus est. Audi ex *Cicerone* amplissimum Censorum munus. CENSORES (inquit) populi ævitates (i. e. *Ætates varias*) soboles, familias, pecuniasque censento, Urbis templa, vias, aquas, ærarium, vectigalia tuentor: populi que partes in Tribus distribuunt, & in ævitates, pecunias, ordines partiuntor. Equitum, peditum prolem describunt. Celibes esse prohibent: (i. e. adultos omnes ad nuptias augendi populi Romani causa compellant) mores populi regunt bini sunt.

X. Præcipuum itaque *Censorum* munus erat, in mores omnium intendere, poterantque ii Senatores etiam, nisi suam dignitatem moribus bonis tuerentur, ordine movere, Equestris Ordinis hominibus male meritis equos adimere annulosque, consueta inter Quirites nobilium insignia, civium in civilium nominibus notas adjicere, & nisi emendarentur, jus etiam civium auferre. Inde est quod *Plutarchus* *Censoriam* potestatem fastigium quoddam omnium honorum diceret, & *Festus* de ea scribens, aiebat: *Censoria Majestas*. Cum porro olim *Senatus* *Jul. Cesari* inter maximum illum honorum omnium cumulum *Censoris* etiam munus perpetuum offerret, is tamen, infra suam hoc nomen dignitatem fore existimans, *Censoriam* equidem potestatem, sed non nisi sub *Præfecti moribus* nomine, accepit. *Augustus* patrem imitatus, pariter ad se delatam *Censoriam* eamque perpetuam potestatem, ut callidus erat, nomen quod attinet, repudiavit, *Censoribus* aliis e veteri more creatis, qui nomen *Censorum* gererent, ipso interim eorum munera usurpante: donec

Cicer.
L. III.
Legg. c. 3.

Plutarch. in
Cat. Maj.
Festus voce
veligio.

donec serius tandem Cenforiam potestatem, sed sub nomine *Magistri morum*, & in quinquennium duntaxat susceperet. Abinde hæc potestas apud Imp. perseveravit, ita tamen, ut *Censoris* nomine fere abstinerent, præter *Claudium* & *Flavios*, *Vespasianum* nimirum, ac filios ejus: post quos in numis haud amplius legitur.

PUB. Placent hæc de Cenforibus, ac Censu dicta, maxime, XI.
cum Verbum ipsum incarnatum, atque Altissimus DEI Filius, in illa orbis universi descriptione sub Augusto facta, in Bethlehem censeri voluerit, ut ibi nasceretur. At vero præsentem hunc numum dum verto, Cymmeriis in tenebris versor. **TULL.** Hic quoque lumen tibi accendam. Duos hic juvenes vides, stantes utrosque, nudis capitibus: uterque hastam gerit dextra, potestatis insigne, & qui a dextris est, læva parazonium seu brevem pugionem, nobilium notam, tenet, nisi magis facile sit, seu breve quodammodo sceptrum, quo duces militibus imperantes utuntur: ad lævam adstans Cornucopiæ defert, felicitatis innuendæ causa. Ambo sunt filii *Vespasiani* Augusti, ab eo mox Cæsares dicti, i. e. in imperii successionem adlecti: de quo quidem infra pluribus differam *Dial. VI.* Eorum & tituli circumstant, quos male omnino deformavit Sculptor imaginum in Comitibus *Zantani* numis *XII.* primorum Cæsarum apud *Æneam Vicum* excusorum in *Vespas.* ære 5. Sic enim habent apud te. atque in *Catal. Numor. Gothæ venal.* p. 106. licet ibidem in *Legenda Adversæ* nomen *Censor*, forte obtritum, desideret. **IMP.erator.** **AUG.usti.** **Filius.** (i. e. *Vespasiani*) **COS. ul.** **DES.ignatus.** **IT. erum.** Hæc *Titum* spectant: sequentia porro *Domitianum* notant. **CÆS. ar.** **AUG.usti.** **Filius.** **COS. ul.** **DES.ignatus.**

Perspicue hic Numus tuus, quem merito ames, XII.
sententiam confirmat, qua equidem contendit, nomen *Imperatoris* su- Spanh.
binde *Cæsaribus* etiam, qui nondum soli, sed cum patribus ad clavum T. II.
federunt, tamen tributum esse: & quidem non, ut eos bellicum gessisse p. 401.
imperium, atque victoria quapiam inclaruisset, sed summi fastigi par-
ticipes factos testaretur. Id vero plane ad sensum *Plinii*, qui de *Traiano*, Plin. in
quem *Nerva* adoptavit, ita prædicabat: *Simul Filius, simul Cæsar, mox* Pan. c. 147.
IMPERATOR, & *Censor*, *Tribunitiæ Potestatis*, & omnia pariter, & statim
es factus: quæ proxime (i. e. paulo ante) *Parens* verus in alterum filium
contulit, **VESPASIANUS** nimirum in **TITUM**. Certe in hoc numo
tuo, cujus quidem *Spanhemius* haud meminuit, utroque nomine *Titi* ac
Damitiani prætermisso, prior ac senior *Vespasiani* filius solo **IMPERATO-**
RIS, posterior ac junior solo **CÆSARIS** nomine exprimitur, atque discer-
nitur. Cusus est hic numus an. Chr. 71. quo *Vespasianus* tertium gessit

Consulatum cum M. Cocceio Nerva, & Titus, qui primum jam gesserat anno priori cum patre, in sequentem Consulatum iterum cum eodem patre gerendum, Domitianus vero pariter in secundum erat designatus, quem tertio postmodum anno cum M. Vale. Messalla inivit.

XIII. *PUB.* Utilissimo hoc monito ad sequentem insuper *Tit* numum facem mihi prætulisti, apud me æreum medium, ejusque capite laureato venustum, hac cum epigraphe: *Titus CÆS.ar. IMP.era-*
 Tab. I. *tor. AUG.austi. Filius. TRIBun. Potest. COS.ul. VI.tam. CENSOR.*
 Num. XI. Arbitror enim, & hunc pariter Numum non esse *Tit* jam solum imperantis, sed adhuc Cæsaris, Patriæ potestatis participio fruientis. *TULL.* Scite hariolaris: alii quippe illius numi, qui etiam apud te sunt, pro *T. CÆS. IMP. AUG. F.* habent *IMP. T. CÆS. VESPA* *Sianus.* *AUG.austus. &c.* & hi demum eo solo imperante sunt cusi. Pronum est porro iis, qui literam *T.* quæ *Tit* prænomen indicat, non satis attendunt, a vero omnino aberrare, hujusque numos *Vespasiano* patri, sive vicissim tribuere: quos sæpe, nisi per *T.* literam, discernere nequeas cum in utrisque *VESPASIAN.us.* legatur. Saccefferat autem *Titus* patri, summis honoribus jam antea perfunctus, isque fuit, cui, nutu Divino, pater jam imperans eam provinciam decrevit, ut Jerosolimam caperet: quo pacto, ipse quidem mysteriorum non conficius, pœnas passi in ea Salvatoris summa acerbitate reposcebat. Triumphum postea agens, oblatam sibi eapropter ab Egyptiis coronam auream respuit, ajens: non se, sed magnum illum *DEVM* coronandum esse; qui *Judæis* iratus erat, & cui ipse manum duntaxat suam commendarit. Infinitis ergo meritis fuit: nihilofecius tamen scripsit *Suetonius*, quod profecto plurimum mirere: Non temere existimari, vix quemquam *Sueton.* in tam adverso rumore, magisque invitis omnibus, ad Principatum transisse:
Tito. c. 6. propalam alium *Neronem* opinabantur & prædicabant. Graviter namque ad leges Justitiæ in reos animadvertibat, legum, sui que quamplurimam omnibus formidinem incutiens. Imperans vero deinde, quidquid vitio sibi antea dabatur, aut sustulit omnino, aut recta a se gestum ratione liquido patefecit. Quo factum, *Suetonio* rursum perhibente, tantum illi ad promerendam omnium voluntatem vel ingenii, vel artis, vel fortunæ superasse, ut Amor & deliciæ generis humani audiret. Fratris vero sui *Domitiani* invidiam, jugesque insidias pacatissime perferens, venenum tantem ejus dolo hausit, omnibus Ordinibus tam indignam ejus mortem ægerrime ferentibus, An. ætat. 41. imper. 3. inchoato Chr. 81. Ejusdem numi undique prostant,

PUB. Fratris ergo sanguine Augusto suam sibi purpuram, ut audio, tinxerat *Domitianus*. *TULL.* Omnino: ut *Nero* gentem *Cæsarum*, sic *Flaviam* pariter *Domitianus* crudelitate, aliisque vitiis suis bene multis, fœdum in modum temeravit. *Tiberii* prope more vulpem ove contexit: cupidus victoriarum, cum victo similior rediret, aut pacem emisset, attamen triumphavit, *Germanici* atque *Dacici* cognomina jactans. *Christianos* crudeliter persecutus, infanda blasphemia dici voluit *Dominus Deus*. Finem tyranno sicarii multis vulneribus dederunt, Senatu propterea ovante, An. tyrannid. 15. æt. 45. Chr. 96. *PUB.* Ejus in Tab. I. numo æreo medio ænigmatis loco tria P. P. P. esse mihi videntur. Num. XII. *TULL.* Facile illud evolves, si primum eorum *P. perpetuus*. legeris: quod alias etiam PP. duplici, sed apud Orientis primum Impp. clarius porro in aliis *Domitiani* numis syllaba PER. exprimi consuevit. *PUB.* Oedipus jam sum: hæc ergo elogia caput ejus laureatum circumstant. *IMP. erator. CAES. ar. DOMIT. ianus. AUG. ustus. GERM. anicus. COS. ul. XIII. tum, CEN. for. P. erpetuus. P. ater. P. atria. TULL.* Nimirum, quod nolebat prudens *Augustus*, videlicet Censuram perpetuam, fastu appetiit, metu extorsit arrogans per omnia *Domitianus*. Num ejus nullo metallo vel modulo rari sunt. Atque hic finem XII. primis *Cæsaribus*, omnium notissimis, facinus, quorum & numi in cæteris prope omnibus elegantissimi sunt: vitas eorum *Suetonio* maxime debemus. *PUB.* Placuit sane, quod nuper admodum hoc de celebri Scriptore festive satis a quopiam dictum offendi: tanta videlicet eum libertate de *Cæsaribus* scripsisse, quanta illi libertate vixerunt.

